

«Υπαρκτός σοσιαλισμός», ανύπαρκτη προοπτική

21.10.18

Η "Κομμουνιστική Επιθεώρηση" - ΚΟΜΕΠ, θεωρητικό όργανο της Κ.Ε. του ΚΚΕ, αφιερώνει μεγάλο μέρος του άρθρου της κατά ΝΑΡ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να πείσει πως τάσσονται κατά του σοσιαλισμού και της επανάστασης. Ιδιαίτερα ενοχλεί η συμβολή μας στη δημιουργία των όρων για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα.

Απάντηση στην ΚΟΜΕΠ: Από το ρήγμα του Οκτώβρη στις νέες εφορμήσεις

Στο πρόσφατο τεύχος της Κομμουνιστικής Επιθεώρησης (ΚΟΜΕΠ), όργανο της ΚΕ του ΚΚΕ, ένα 28σέλιδο άρθρο ασχολείται με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ειδικά με το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Στο προηγούμενο φύλλο του Πριν υπήρξε μια συνολική κριτική απάντηση στο άρθρο. Σήμερα **επικεντρώνουμε στο μέρος εκείνο του άρθρου, το οποίο αφορά στην εκτίμηση του ΝΑΡ για τα καθεστώτα του «υπαρκτού σοσιαλισμού»** και ειδικά της Σοβιετικής Ένωσης **καθώς και στο στόχο συγκρότησης προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης.**

Η αποτίμηση των επαναστάσεων του 20ού αιώνα και των κοινωνιών που προέκυψαν είναι αναγκαίο στοιχείο για τις εφορμήσεις του μέλλοντος. Το ΝΑΡ έχει τοποθετηθεί συγκεκριμένα. Σύμφωνα με τις Θέσεις του 1ου Συνεδρίου (1998) «ο "υπαρκτός σοσιαλισμός" είναι ένας ιδιόμορφος τρόπος παραγωγής, ανέκδοτος ιστορικά, και χωρίς αυτοτελή ιστορική προοπτική, με διαταραγμένα "καπιταλιστικά" χαρακτηριστικά αλλά χωρίς τον κλασικό καπιταλισμό, που κινείται αντικειμενικά μέσα από βαθιές αντιφάσεις προς την αναγκαία ολοκλήρωση της εξάλειψης του ρήγματος της Οκτωβριανής Επανάστασης σε εθνική και διεθνική κλίμακα». Η ακύρωση των επαναστατικών κατακτήσεων του Οκτώβρη και η διαμόρφωση αυτού του ιδιόμορφου εκμεταλλευτικού συστήματος έγινε πάνω στη βάση της κρατικής ιδιοκτησίας των βασικών μέσων παραγωγής. Η νέα άρχουσα τάξη ιδιοποιούνταν το πλεόνασμα από μια εργατική τάξη υποταγμένη στις νόρμες παραγωγής και στο μισθό με το κομμάτι, αποξενωμένη από τη διαχείριση της παραγωγής και της κρατικής εξουσίας, στερημένης από τις αναγκαίες πολιτικές ελευθερίες και δικαιώματα.

Τα κόμματα που δυσφήμισαν τον κομμουνισμό και συμβιβάστηκαν με τον καπιταλισμό είχαν «ατσάλινη ιδεολογικοπολιτική ενότητα»

Το άρθρο στην ΚΟΜΕΠ καταμαρτυρεί στο ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση ότι οι αντιλήψεις του «ενσωματώνουν πλευρές της αστικής πολεμικής απέναντι στο σοσιαλισμό (έλλειψη δημοκρατίας, αντισταλινισμός)...». Η αστική πολεμική ταυτίζει το σοσιαλισμό με τα καθεστώτα του «υπαρκτού» βλέποντας σε κάθε επανάσταση τον Στάλιν και τις εκτελέσεις της δεκαετίας του '30. Το ΚΚΕ συμφωνεί με την αστική τάξη σ' αυτή την ταύτιση, η υπεράσπιση από μέρους του των υπερδιογκωμένων κατασταλτικών μηχανισμών αυτών των καθεστώτων και των «διεθνιστικών» εισβολών στην Ουγγαρία το '56 και στη

Τσεχοσλοβακία το '68 δυσφημίζει τον κομμουνισμό.

Το NAP υπερασπίζεται τον Οκτώβρη του '17 και τις επαναστάσεις του 20ού αιώνα που έδειξαν τη δυνατότητα της κοινωνίας να ζήσει χωρίς καπιταλιστές, ωστόσο η νομική/τυπική κοινωνικά ιδιοκτησία των βασικών μέσων παραγωγής δεν αρκεί για την κατάργηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Αυτό το έδειξε η ζωή και όχι τα βιβλία των κλασικών του μαρξισμού. Η νέα κοινωνία, εκτός από την αναγκαία πλευρά της καταστολής της αστικής αντεπανάστασης, βασίζεται στην εργατική δημοκρατία στην παραγωγή και στην πολιτική. Κομμουνισμός χωρίς τις βασικές ελευθερίες -έκφρασης, τύπου και απεργίας- καταντάει καρικατούρα αν όχι τραγωδία.

Το άρθρο της ΚΟΜΕΠ κατηγορεί το NAP ότι δεν έχει ολοκληρωμένες επεξεργασίες για τα ζητήματα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Στην «Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης», σελ. 31-39, (3ο Συνέδριο, Δεκέμβρης 2013) αυτά τα ζητήματα εξετάζονται. Δεν ισχυριζόμαστε ωστόσο ότι έχουμε λύσει τα προβλήματα της μετάβασης στον κομμουνισμό, όπως ίσως τα έλυσε η Ακαδημία Επιστημών της ΕΣΣΔ και το ΚΚΕ με τα γνωστά αποτελέσματα. **Επιδιώκουμε τη διαρκή εμβάθυνση, γι' αυτό προχωρούμε σε προγραμματική συνδιάσκεψη στα τέλη Δεκέμβρη.**

Το άρθρο της ΚΟΜΕΠ λοιδορεί το NAP για το στόχο συγκρότησης προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης, θυμίζοντάς μας ότι στην ιδρυτική του πράξη το NAP απέρριψε από τον τίτλο του το «Κ» και το σφυροδρέπανο. Στις 20/6/1991 η Αλέκα Παπαρήγα, τότε γ.γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, συναντιόταν με τον Γκορμπατσόφ και δήλωνε: «οι ιδέες της περεστρόικα απαντούν στις απαιτήσεις της αναδιοργάνωσης του σοσιαλισμού, ... έκαναν το σοσιαλισμό πιο ελκυστικό» (Πράβδα 25/6/1991). Το ΚΚΕ και κάποια αδελφά κόμματά του φορούν άμφια βαρυφορτωμένα με σύμβολα όπως οι ποντίφικες της καθολικής εκκλησίας, ωστόσο τα ράσα δεν κάνουν τον παπά. Το ΚΚ Νότιας Αφρικής συμμετείχε στην κυβέρνηση που η αστυνομία της σκότωσε 34 απεργούς μεταλλωρύχους στις 16/8/2012, κρατώντας το σφυροδρέπανο και το «Κ». **Το NAP θέλει να είναι κομμουνιστικό στην ουσία κι όχι κατ' επίφαση** και γι' αυτό συμβάλλει στη συγκρότηση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος.

Η ΚΟΜΕΠ ισχυρίζεται ότι το NAP «δε μιλάει για σοσιαλιστική επανάσταση, δε θεμελιώνει τη δράση και το χαρακτήρα του στον πρωτοπόρο ρόλο της εργατικής τάξης...». Κι όμως, η Απόφαση του 4ου συνεδρίου ορίζει το χαρακτήρα της επανάστασης «ως εργατικής αντικαπιταλιστικής επανάστασης με κομμουνιστικό περιεχόμενο. Κοινωνικό υποκείμενό της είναι η πρωτοπόρα σύγχρονη εργατική τάξη και η συμμαχία της (υπό την ηγεμονία της) με τα πλατειά λαϊκά στρώματα, ειδικά εκείνα που φτωχοποιούνται».

Το άρθρο προσάπτει στο NAP την αντίληψη για ένα κόμμα χωρίς «δημοκρατικό συγκεντρωτισμό», ιδεολογικοπολιτική ενότητα και πειθαρχία. Στο κόμμα των μπολσεβίκων που έκανε την επανάσταση και νίκησε στον εμφύλιο υπήρχαν και διαφωνίες και τάσεις και διαφορετικές πλατφόρμες. Αντίθετα **τα κόμματα που δυσφήμισαν τον κομμουνισμό και συμβιβάστηκαν με τον καπιταλισμό είχαν «ατσάλινη ιδεολογικοπολιτική ενότητα».** Ο Λένιν στο 10ο Συνέδριο των μπολσεβίκων, απαντώντας στην πρόταση του Ριαζάνοφ για μονιμοποίηση της απαγόρευσης των εσωκομματικών πλατφορμών, απάντησε: «Αν όμως οι περιστάσεις προκαλέσουν ριζικές διαφωνίες μπορεί τάχα να απαγορευτεί να τις παρουσιάσουμε στην κρίση όλου του κόμματος; Δεν μπορεί! Είναι υπερβολική επιθυμία που

δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί και προτείνω να απορριφθεί» (Απαντα τομ. 43 σελ 112).

Για το NAP, η επανάσταση και ο κομμουνισμός δεν είναι μόνο διακηρυκτικός «στρατηγικός» στόχος για το μέλλον αλλά και οδηγός για το σήμερα, «πραγματική κίνηση που ανατρέπει την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων». Στο κόμμα που είναι εργαλείο για αυτό τον σκοπό είναι αναγκαίες η πιο ανοιχτή συζήτηση πριν τη λήψη των αποφάσεων και η ενότητα δράσης για την εφαρμογή τους. Δεν φοβάται να θέτει ως στόχο του λαϊκού κινήματος την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ σήμερα, όπως φοβάται το ΚΚΕ. Εκτός από επαναστατική στρατηγική, έχει επαναστατική και όχι κοινοβουλευτική (όπως το ΚΚΕ) τακτική, η πρώτη δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς τη δεύτερη. Το NAP θα συμβάλλει μαζί με άλλους αγωνιστές στη συγκρότηση ενός τέτοιου κόμματος, όσο δύσκολο κι αν φαίνεται. Όχι μόνο η επανάσταση, αλλά και η τωρινή αναμέτρηση με την επίθεση του κεφαλαίου είναι αδύνατη χωρίς το ανάλογο στρατηγικό βάθος όπως έδειξε η πικρή εμπειρία στη χώρα μας και παγκόσμια.

Μπάμπης Συριόπουλος, μέλος της ΠΕ του NAP, εφημερίδα ΠΡΙΝ 14/10/2018

[Tweet](#)
